

Sắc Dụ Vương Đạo

Chương 75 : Chương 75

Ngày hôm sau, Hứa Kiệt và Phương Tể trở về lập tức đi tìm Hứa Tịch tính sổ, bọn họ biết kẻ dám trêu chọc bọn họ ở đây chỉ có Hứa Tịch. Nhưng Hứa Tịch chết cũng không thừa nhận, khiến Phương Tể tức giận bắt hấn và Đoạn Ngân Táp chờ thu hoạch cam xong lập tức rút đi, sau này không được phép đến nhà y nữa. Về việc này Hứa Tịch không cho là đúng, kỳ thật cho dù Phương Tể không đuổi bọn hấn đi, bọn hấn thu hoạch cam xong cũng sẽ đi, bởi vì Đoạn Ngân Táp còn phải tới Hawaii tham gia cuộc thi văn học thanh niên.

Cam trong vườn chỉ có mấy ngàn cân, rất nhanh đã thu xong rồi, ngày ly biệt sắp đến. Trong đại sảnh nhà ga, Phương Thành kéo Hứa Tịch lưu luyến không rời: “Tiểu Tịch, sau này nếu có cơ hội đến Mỹ, cậu nhất định phải tới gặp tớ, tớ sẽ cực kỳ nhớ cậu!”

“Sau này nhất định hàng năm tớ sẽ đến thăm cậu một lần, chỉ cần tam cữu cho phép!” Hứa Tịch quay đầu nhìn Phương Tể đứng ở một bên, Phương Tể lập tức trừng mắt nhìn hấn một cái, Phương Tể tới nay vẫn còn vô cùng giận hấn.

“Ai kêu cậu chọc ca ca tức giận!” Phương Thành cũng quay đầu nhìn nhìn ca ca, hơi ý trách cứ.

“Ngẫu nhiên đùa một chút cảm giác rất tuyệt, sau này cậu cũng tìm cơ hội thử xem!” Hứa Tịch không cho là đúng, nhún nhún vai cười xấu xa.

Phương Thành bất đắc dĩ trợn trừng mắt, có điểm hiểu được vì sao ca ca đến nay còn tức Hứa Tịch, hấn có đôi khi thật sự ác liệt.

“Tự mình học cái xấu còn chưa tính, đừng dạy hư Vân oa tử! Cậu lại đây cho tôi, tôi có lời cùng cậu nói!” Thấy Hứa Tịch lại dạy hư đệ đệ của mình, để hấn học làm chuyện xấu, Phương Tể vẫn không mở miệng bây giờ mới chịu nói chuyện. Đây là sau khi Hứa Tịch trêu chọc y, lần đầu tiên y nói chuyện với Hứa Tịch. Hứa Tịch thè lưỡi, cùng Phương Tể đi tới một đầu khác đại sảnh.

“Đoạn tiên sinh, tôi có lời muốn nói với cậu! Có thể quấy rầy cậu một chút không?” Thấy Phương Tễ và Hứa Tịch rời đi, Phương Thành đi đến trước mặt Đoạn Ngân Táp vẫn đứng ở bên cạnh lặng yên không nói, khiếp đảm hỏi. Mặc dù đã cùng Đoạn Ngân Táp sinh hoạt dưới mái hiên một đoạn thời gian, nhưng vì hẳn trời sanh hướng nội, Đoạn Ngân Táp lại trời sinh lạnh lùng, bọn họ còn chưa từng một mình tán gẫu.

“Có thể! Cậu có việc gì cứ nói!” Đoạn Ngân Táp gật đầu, tuy rằng thanh âm vẫn lạnh lùng, nhưng so với những người khác đã thực khách khí, kỳ thật không cần đoán ý cũng biết Phương Thành muốn nói với y chuyện Hứa Tịch.

“Đoạn tiên sinh, tôi muốn nhờ cậu một chuyện, mong cậu đừng từ chối!” Phương Thành biểu tình nghiêm túc nói.

“Chuyện gì? Cậu cứ việc nói, chỉ cần tôi có thể làm được, tôi nhất định làm hết sức.” Đoạn Ngân Táp lập tức đáp ứng.

“Cầu xin cậu, thỉnh nhất định phải hảo hảo quý trọng Tiểu Tịch! Tôi biết Tiểu Tịch thực thích cậu, mong cậu nhất định không được cô phụ hẳn! Tiểu Tịch là bằng hữu tốt nhất của tôi, tôi hy vọng hẳn có thể hạnh phúc!” Phương Thành chân thành thỉnh cầu. Hẳn và Đoạn Ngân Táp tuy rằng ở chung hơn một tháng, nhưng hẳn như cũ không biết nam hài lặng yên ít lời, vô cùng lạnh lùng này, cũng như cũ không rõ Tiểu Tịch vì sao lại chọn một người nhỏ hơn hẳn vài tuổi làm bạn đời, nhưng hẳn tin tưởng ánh mắt của Tiểu Tịch, hẳn tin tưởng nam hài trước mắt nhất định sẽ cho Tiểu Tịch hạnh phúc.

“Tôi sẽ, xin yên tâm!” Đoạn Ngân Táp không có chút do dự liền hứa hẹn, tuy rằng tính cách Hứa Tịch có lúc thật sự làm người ta chịu không nổi, nhưng hẳn cũng có ưu điểm của hẳn, ưu điểm duy nhất của hẳn có thể bù lại khuyết điểm của hẳn, làm cho mình thích hẳn cả đời. Cuộc sống ở trấn cam trong khoảng thời gian này, giúp y càng thêm hiểu rõ Hứa Tịch, cũng tuyệt đối khẳng định tình cảm của bọn họ.

“Cám ơn cậu! Còn có chúc mừng cậu!” Phương Thành nở một nụ cười xinh đẹp.

Đoạn Ngân Táp sững sốt một chút, mê hoặc nhìn Phương Thành không

rõ câu chúc mừng cuối cùng kia của hắn là có ý tứ gì.

“Chúc mừng cậu được thiên sứ xinh đẹp, thiện lương nhất trên đời thích, có thể được Tiểu Tịch yêu tuyệt đối là chuyện hạnh phúc nhất thế giới, hắn sẽ mang đến hạnh phúc cho cậu!” Phương Thành mỉm cười giải thích.

Đoạn Ngân Táp gờ gờ lên khóe môi, trong lòng cũng không dám gạt bừa trợn trừng mắt. Hứa Tịch là thiên sứ? Ý không có nghe sai đi! Nếu Hứa Tịch là thiên sứ, như vậy trên cái thế giới này vốn không có ác ma tồn tại, tất cả mọi người đều là thiên sứ! Bất quá... Trong mắt Đoạn Ngân Táp hiện lên mỉm cười, ngày đó ở thân đường, y quả thật cảm thấy Hứa Tịch giống một thiên sứ, một thiên sứ có thể mang đến cho y hạnh phúc.

Một đầu đại sảnh khác, Phương Tễ nhìn khuôn mặt tươi cười của Hứa Tịch, hếch lên mày mắng: “Thật là có cái gì lão tử, còn có cái gì con! Cậu cùng Phúc oa tử hoàn toàn là một dạng!”

Hứa Tịch ôm vai Phương Tễ, gương môi cười: “Tam cửu, tôi biết sai lầm rồi, lần sau tôi tuyệt đối sẽ không lừa mọi người nữa!” Hắn biết Phương Tễ nói những lời này, đã chứng tỏ rằng y hết giận.

“Lần sau? Còn muốn có lần sau? Xú tiểu tử, lại có lần sau, tôi lập tức đem tiểu thí hài họ Đoạn kia làm thịt!” Phương Tễ đẩy hắn ra, gọi lên khóe môi lạnh lùng cười.

“Tam cửu, thật đáng sợ nga!” Hứa Tịch không cho là đúng, cười đến càng đáng yêu, tuyệt không sợ hãi.

“Tiểu thí hài họ Đoạn là tình nhân của cậu sao?” Phương Tễ liếc trắng mắt, bỗng nhiên nghiêm mặt nói.

“Bị cửu phát hiện rồi!” Hứa Tịch cũng không ngoài ý muốn y sẽ phát hiện, với tam cửu khôn khéo bị phát hiện là chuyện sớm muộn, hắn chưa từng nghĩ tới có thể thật sự giấu diếm được y.

“Tôi đã sớm biết! Từ trước lúc cậu tới Hứa Lạc đã gọi điện nói cho tôi biết, cậu bị một tiểu thí hài câu dẫn, làm ra chuyện bại hoại môn

phong.” Phương Tễ cười lạnh, rút điều thuốc ra.

“Tam cửu vì sao không nói sớm chút, hại chúng ta nguy trang trước mặt mọi người như vậy thật vất vả!” Ánh mắt Hứa Tịch chợt lóe, trong lòng thầm mắng: Tam mao đáng giận, dám đem chuyện tình hấn và tiểu đáng yêu nói cho tam cửu, nhìn hấn sau khi về nước sửa chữa tiểu thí hài này thế nào, còn nói hấn bại hoại môn phong, đáng giận!

“Tôi sớm nói cho cậu, cậu còn không sớm mang tiểu tử họ Đoạn kia bỏ chạy!” Phương Tễ liếc mắt. “Tôi cũng không muốn quản chuyện của các người, dù sao cậu đã là người lớn! Tôi chỉ muốn xác định cậu thật sự muốn sống cùng tiểu tử họ Đoạn kia sao?” Y nhả ra ngậm khói, ánh mắt sắc bén thẳng tắp nhìn Hứa Tịch.

“Tam cửu, tôi đã dẫn y đến gặp mọi người, vấn đề này còn phải hỏi sao?” Nét mặt Hứa Tịch lộ một chút ý cười xinh đẹp sáng lạn.

“Cậu sống cùng đứa nhỏ kia, cậu sẽ rất mệt!” Phương Tễ lặng yên một lát, thấm thía nói.

“Tôi biết, nhưng tôi tin tưởng bọn tôi sẽ hạnh phúc!” Hứa Tịch cười rất đẹp, ánh mắt kiên định vô cùng. Hấn biết ý của Phương Tễ, hấn so với tiểu đáng yêu lớn vài tuổi, hơn nữa tiểu đáng yêu bởi vì gia đình, trên tính cách có chỗ thiếu hụt rất lớn, mình sống cùng y thế tất sẽ vất vả, nhưng hấn không hối hận vì lựa chọn của mình, bởi vì hấn tham món lợi nhỏ đáng yêu!

Phương Tễ nhìn nhìn hấn, lắc đầu giận dữ nói: “Sau này cậu sẽ vất vả! Cha mẹ cậu như vậy, căn bản không có khả năng thông qua!”

“Cát oa tử, Tiểu Tịch, hai người đứng ở đây làm gì? Tôi đã mua được vé, chính là tuyến xe tiếp theo!” Hứa Tịch vừa muốn mở miệng, lại nhìn thấy Hứa Kiệt đi mua vé xe đi tới.

“Cám ơn đại bá, chúng ta đi thôi!” Hứa Tịch cười tủm tỉm nhận vé trong tay Hứa Kiệt, không tiếp tục nói chuyện với Phương Tễ nữa, mấy người đi qua chỗ Đoạn Ngân Táp và Phương Thành.

“Mua được vé rồi à?” Phương Thành nhìn thấy bọn họ lập tức cao hứng

giơ lên khoe môi, nhưng nghĩ đến mua được vé tức là Hứa Tịch sắp phải đi, lập tức khuôn mặt nhỏ nhắn lại ủ dột.

“Tiểu Thành, đừng nhăn mặt nữa! Cười một cái! Cũng không phải đi rồi cả đời không gặp, chúng ta có thể thường xuyên gọi điện thoại, còn có thể lên mạng nói chuyện phiếm, hơn nữa sau này tớ hàng năm đều đến thăm cậu!” Hứa Tịch vỗ vỗ mặt Phương Thành an ủi.

“Tớ sẽ cực kỳ cực kỳ nhớ cậu!” Phương Thành gật đầu, hốc mắt đã có chút đỏ. Cứ nghĩ đến sau này sẽ có một đoạn thời gian rất dài không được gặp bằng hữu tốt nhất này, trong lòng hẳn liền nhin được một cảm giác buồn.

“Tớ cũng vậy! Tớ cũng sẽ vô cùng nhớ cậu!” Hứa Tịch ôn nhu sờ sờ đầu hắn, rồi mới nhẹ nhàng ôm lấy hắn, ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói: “Nhớ kỹ lời nói của chúng ta, chỉ cần nguyện ý, chúng ta cũng có thể được hạnh phúc! Chỉ cần buông tay theo đuổi, tranh thủ, chúng ta giống nhau sẽ được sống thực phần khích!”

“Tớ biết! Tớ nhất định sẽ cố gắng, đi ra tháp ngà!” Phương Thành gật đầu. Tối hôm qua hắn và Tiểu Tịch nói chuyện suốt một đêm, hắn đáp ứng Tiểu Tịch sau này tuyệt đối sẽ không làm chuyện điên rồ nữa, hắn sẽ sống ở thế giới thuộc về bản thân, hắn đã quyết định vài ngày nữa phải đi tìm việc.

“Tớ đi đây! Byebye!” Lúc này xe lửa tiến đến, Hứa Tịch nói vài câu cùng Hứa Kiệt, Phương Tễ, ôn nhu hôn lên mặt Phương Thành, liền cùng Đoàn Ngân Táp lên xe lửa.

###

“Hảo nhàm chán nga!” Hứa Tịch ngồi cửa kính xe, nhìn cảnh vật nhanh chóng biến mất ngoài cửa sổ, lười biếng ngáp một cái. Bọn họ đã rời khỏi trấn cam, tuy nhiên hành trình còn rất dài, xe lửa đến Hawaii phải mất ba ngày hai đêm.

“Em cũng biết nhàm chán a! Vậy lúc trước em vì cái gì muốn ngồi xe lửa, mà không nghe anh?” Ngồi ở bên cạnh hắn Đoàn Ngân Táp lập tức cảm tức mắng. Nhắc tới việc này y vẫn còn tức, y thực không rõ đầu óc

Hứa Tịch rất cuộc suy nghĩ cái gì, vì sao máy bay phóng thoải mái, rất nhanh không ngồi, lại ngồi như con rùa trên xe lửa chậm rì.

“Vì sao? Đương nhiên là vì xe lửa có thể nghiệm được lạc thú máy bay không có!” Hứa Tịch quay đầu nhìn y, lộ ra nụ cười mê người.

“Cái gì lạc thú?” Đoạn Ngân Táp khinh thường nói, y không tin ngồi xe lửa có thể có cái lạc thú gì đáng nói.

“Anh lập tức sẽ biết!” Hứa Tịch tà tà cười.

Đoạn Ngân Táp quả thật rất nhanh sẽ biết, y phát hiện có một sắc thủ(thủ=tay) sờ lên lưng mình, ái muội vuốt ve khiêu khích.

“Em làm gì vậy? Em đừng xằng bậy, nơi này là xe lửa!” Đoạn Ngân Táp nhanh chóng cảnh cáo.

“Không quan hệ, chúng ta ở một mình một toa xe, không có người phát hiện. Anh nhất định chưa từng làm trên xe lửa đi! Chúng ta liền thừa dịp ba ngày hai đêm này, hảo hảo thể nghiệm một chút ‘Tính phúc ‘ trên xe lửa đi! Hôm nay em quyết định cáo biệt tấm thân đồng nam, em sẽ đem lần đầu tiên phía trước của em hiến cho anh!” Hứa Tịch ngoảnh mặt làm ngơ, đột nhiên cười lên người Đoạn Ngân Táp, cười *** đặng bắt đầu cởi quần áo y.

“Cút ngay!” Đoạn Ngân Táp lập tức kinh hãi, muốn đẩy y ra.

“Bảo bối, đừng thẹn thùng! Có thể được lần đầu tiên phía trước của em, là vinh hạnh của anh, anh liền ngoan ngoãn giao tiểu cúc hoa đáng yêu của anh ra đi! Em sẽ hảo hảo yêu thương anh!” Hứa Tịch bắt lấy bàn tay muốn phản kháng của y, cởi sạch quần áo y, nâng hai chân thon dài rắn chắc của y lên, rồi mới cởi quần của mình thả ra phân thân xinh đẹp —

“Không cần — ”

Trong xe lập tức truyền ra một tiếng kêu thảm thiết khủng bố đến cực điểm, âm thanh giống như giết heo, nhân viên phục vụ qua lại nhìn một cái, rồi mới gờ lên khóe môi tránh ra. Trong gian xe này trước đó tiên sinh đã thông tri cho bọn họ, hần là bác sĩ, đi cùng hần là bệnh nhân

của hắn, bệnh nhân của hắn cực kỳ sợ tiêm, cho nên nếu ở bên ngoài nghe được tiếng vang gì thỉnh không cần để ý, kia khẳng định là hắn đang giúp bệnh nhân của hắn tiêm...

Toàn văn hoàn

LINK Truyện:

Sắc Dụ Vương Đạo <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/sac-du-vuong-dao-3789430.html>

LINK Chương này:

Chương 75

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/sac-du-vuong-dao-3789430/chuong-75.html>